

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 12 kwietnia 1961 r.

w sprawie ustalania wynagrodzeń za rozruch zespołów maszyn, urządzeń i instalacji przemysłowych wykonywanych przez przedsiębiorstwa (jednostki) uspołecznione.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 38, poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1. Roboty związane z rozruchem zespołów maszyn, urządzeń i instalacji przemysłowych traktować należy jako usługi nie zaliczane do wartości produkcji budowlano-montażowej.

§ 2. 1. Zarządzenie dotyczy zasad ustalania wynagrodzeń za roboty wykonywane przy rozruchu zespołów maszyn, urządzeń i instalacji przemysłowych, dla których przepisy przewidują oprócz prób montażu konieczność przeprowadzenia prób rozruchu całego zakładu przemysłowego, jego oddziału lub zespołu maszyn stanowiących określoną całość technologiczną.

2. Zakres robót montażowych oraz rozruchu, sposób organizacji rozruchu i obowiązki wykonawców robót montażowych określa zarządzenie nr 25 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie organizacji, trybu odbioru i rozruchu nowo budowanych zakładów podległych i nadzorowanych przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Nr 2, poz. 12).

3. Zasady ustalania wynagrodzeń określone w niniejszym zarządzeniu stosuje się również do następujących robót, zlecanych pisemnie przez inwestora, a nie należących do zakresu robót związanych z rozruchem ani do zakresu robót budowlano-montażowych:

- 1) roboty regulacyjno-pomiarowe,
- 2) roboty związane z technicznym sprawdzeniem jakości maszyn i urządzeń dostarczonych przez inwestora,
- 3) roboty związane z technicznym sprawdzeniem jakości materiałów, maszyn i urządzeń dostarczonych przez wykonawcę robót, jeśli sprawdzenie dało wynik dodatni (pozytywny),
- 4) roboty wynikające z niepełnego zakresu dostawy maszyn, aparatów i urządzeń nie zaliczanych do wartości produkcji budowlano-montażowej lub z niewłaściwego ich wykonania przez producenta w razie zlecenia tych robót innej jednostce niż wykonawca robót budowlano-montażowych; sposób wyceny wyżej wymienionych robót zleconych wykonawcy robót budowlano-montażowych określony jest w pkt 15.2.3 instrukcji o kosztoryso-

waniu robót budowlano-montażowych wprowadzonej zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1960 r. w sprawie podstaw sporządzania kosztorysów na roboty budowlano-montażowe wykonywane po dniu 30 czerwca 1960 r. (Monitor Polski Nr 59, poz. 282).

4. Zarządzenie nie dotyczy ustalania wynagrodzeń w zakresie.

- 1) robót o charakterze warsztatowym, które wycenia się według zasad obowiązujących przy ustalaniu cen za wyroby i opłat (taryf) za usługi,
- 2) robót wykonywanych w celu sprawdzenia prawidłowości przeprowadzonego montażu oraz prób na biegu luzem, a w określonych przypadkach także pod obciążeniem; koszty tych prób ujęte są w cennikach kosztorysowych bądź w stawkach narzutów.

§ 3. 1. Wysokość wynagrodzenia za roboty, o których mowa w § 2 ust. 1 określa się w preliminarzu kosztów, sporządzonym według zasad ustalonych w załączniku do niniejszego zarządzenia. Te same zasady należy stosować przy sporządzaniu preliminarza kosztów na roboty określone w § 2 ust. 3.

2. Preliminarz kosztów rozruchu zatwierdza naczelnym inwestor.

3. Sposób wyceny preliminarzy kosztów robót związanych z rozruchem, wykonywanych przez przedsiębiorstwa, w których koszty robocizny oblicza się na podstawie układu zbiorowego pracy w górnictwie węglowym — ustali Minister Górnictwa i Energetyki uwzględniając zasady niniejszego zarządzenia.

§ 4. Traci moc okólnik nr 26 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 maja 1959 r. w sprawie rozliczania kosztów rozruchu maszyn i urządzeń oraz instalacji przemysłowych (Biuletyn Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego Nr 8, poz. 53).

§ 5. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Umowy o roboty związane z rozruchem, zawarte przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, podlegają przystosowaniu do zasad wynikających z niniejszego zarządzenia po dniu 30 czerwca 1961 r.

3. Zarządzenie nie dotyczy robót związanych z rozruchem prowadzonym przy budowie kombinatu im. Lenina.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *St. Pietrusiewicz*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 12 kwietnia 1961 r. (poz. 184).

ZASADY WYCENY PRELIMINARZA KOSZTÓW ROZRUCHU ZESPOŁÓW MASZYN I URZĄDZEŃ ORAZ INSTALACJI PRZEMYSŁOWYCH

Rozliczenia kosztów rozruchu należy dokonywać na podstawie uprzednio sporządzonych i uzgodnionych preliminarzy kosztów. Preliminarz kosztów ustala się dla konkretnych warunków miejscowych rozruchu. Warunki miejscowe (dane wyjściowe) należy ujmować w części opisowej na wstępie preliminarza. Również w części opisowej powinno się każdorazowo określać pozycje kosztów kalkulowanych łącznie

ze sposobem ich obliczania. Liczbę godzin niezbędną do wykonania rozruchu całego zakładu lub jego oddziału bądź do rozruchu zespołu maszyn, stanowiących określoną całość technologiczną, ustala się według uzgodnionego ze zlecającym (inwestorem) harmonogramu czynności, opracowanego na podstawie norm zużycia robocizny, a w braku tych norm — na podstawie danych wynikających z doświad-

czeń własnych przedsiębiorstwa (jednostki) wykonującego roboty rozruchowe. Całkowity preliminarz kosztów obejmuje następujące składniki:

A) koszty bezpośrednie robocizny, które zawierają:

1) koszty robocizny bezpośredniej łącznie z premią wynikającą z funduszu premiowego przyjętego w wysokości 25% dla pracowników umysłowych i 10% dla pracowników fizycznych, wraz z narzutem 15,5% z tytułu ubezpieczeń społecznych, obliczone w następującej wysokości za 1 robociznogodzinę:

a) kierownik rozruchu	25,25 zł,
b) starszy inżynier rozruchu	20,20 zł,
c) specjalista rozruchu (inżynier, starszy majster, majster)	18,05 zł,
d) rzemieślnik kategorii S	16,50 zł,
e) rzemieślnik I kategorii	14,00 zł,
f) rzemieślnik II kategorii	10,15 zł;

2) w razie rozruchu inwestycji szczególnie ważnych, dla których fundusz premiowy może wynosić — zgodnie z § 5 pkt 3 zarządzenia nr 180 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 października 1957 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych przy pracach rozruchowych nowo budowanych lub rozbudowywanych obiektów przemysłowych, wykonywanych w celu przekazania inwestycji do użytku (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych Nr 7, poz. 42) — do 50% funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych zatrudnionych przy danym rozruchu, należy przewidzieć w preliminarzu składnik na pokrycie różnicy wynikającej z przyjętych dla danej inwestycji ustaleń oraz z założonego w pkt 1 poziomu funduszu premiowego w wysokości 25% funduszu płac podstawowych pracowników umysłowych; składnik ten należy preliminarzować w pozycji „pozostałe koszty kalkulowane”;

3) dodatki za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia, niebezpiecznych i uciążliwych, z wyjątkiem dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych, niedziele i święta oraz w godzinach nocnych, które to dodatki ujmują się w pozycji „pozostałe koszty kalkulowane”;

B) koszty zużycia materiałów, energii i paliw:

1) w preliminarzu za rozruch przyjmuje się tylko koszty zużycia materiałów pomocniczych, które wycenia się według aktualnych cen ich nabycia; przez cenę nabycia rozumie się:

- koszty materiałów według cen zakupu (zbytu lub hurtu),
- koszty transportu zewnętrznego od miejsca pobrania materiałów do strefy rozruchu, obliczone na podstawie obowiązujących norm i taryf transportowych,
- koszty zaopatrzenia i składowania liczone w wysokości 3% od pozycji wymienionej pod lit. a), które obejmują również koszty ubytków materiałowych (w granicach norm), powstających pomiędzy składem producenta bądź dostawcy a strefą rozruchu;

2) koszty bezpośrednie zużycia materiałów określa się na podstawie ilości obliczonej w wykazach szczegółowych oraz cen wyliczonych w sposób podany w pkt 1; jeżeli udział kosztów materiałów w całości kosztów rozruchu nie przekracza 3%, można zastosować uza-

sadnione wskaźniki procentowe obliczone od sumy kosztów robocizny bezpośredniej,

3) koszty bezpośrednie zużycia pary, energii elektrycznej, wody, sprężonego powietrza itp. określa się według ceny loco strefa rozruchu, a w braku cen — według kalkulacji dostawcy; jeżeli udział tych kosztów w całości kosztów rozruchu nie przekracza 3%, można zastosować uzasadnione wskaźniki procentowe obliczone od sumy kosztów robocizny bezpośredniej;

C) koszty bezpośrednie pracy sprzętu i aparatury pomiarowej:

1) koszty bezpośrednie pracy sprzętu ustala się jako iloczyn czasu zatrudnienia sprzętu (ilości maszynogodzin zatrudnienia) i ceny maszynogodziny z Cennika pracy sprzętu bądź dla sprzętu, który nie jest ujęty w Cenniku pracy sprzętu, według ceny ustalonej na podstawie kalkulacji indywidualnej;

2) koszty zużycia aparatury pomiarowej ustala się jako iloczyn czasu zużycia aparatury i stawek godzinowych z aktualnych cenników dzierżawy bądź stawek kalkulowanych indywidualnie, obejmujących stawki odpisów amortyzacyjnych na odtworzenie oraz planowane koszty remontu i konserwacji;

D) narzuty w wysokości 30% liczonych od sumy kosztów bezpośrednich robocizny, wycenionych w sposób określony w pkt A, a obejmujących następujące pozycje kosztów:

- płace uzupełniające pracowników rozruchu z narzutem 15,5% z tytułu ubezpieczeń społecznych;
- koszty bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników rozruchu;
- stawkę umorzeniową z tytułu zużycia drobnego sprzętu,
- koszty biurowe;
- normatywne koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych wynikające z zatrudnienia tych pracowników przy robotach związanych z rozruchem w ilości 50% całego stanu załogi rozruchu;
- pozostałe koszty ogólne z tytułu działalności rozruchowej;
- narzuty z tytułu kosztów administracji przedsiębiorstwa;
- rezerwę z tytułu zysku i ryzyka;

E) pozostałe koszty kalkulowane:

1) dodatki za pracę w godzinach nadliczbowych, w niedziele i święta oraz w godzinach nocnych, określone szczegółowo w części opisowej preliminarza na podstawie przewidywanego czasu pracy odpowiedniej kategorii pracowników, dodatki za pracę wielozmianową pracowników umysłowych oraz dopłata do premii, omówiona w pkt A 2, jeżeli przyznany fundusz premiowy będzie wyższy niż przewidziano w pkt A 1; powyższe dodatki należy kalkulować łącznie z narzutem 15,5% z tytułu ubezpieczeń społecznych;

2) ponadnormatywne koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych obliczone według zasad określonych w załączniku nr 2 do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1960 r. w sprawie stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednie oraz zasad uwzględniania dodatkowych kosztów robót budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr 59, poz. 283);

3) inne koszty kalkulowane, które mogą powstać przy rozruchu, np. koszty zabezpieczenia zespołów maszyn i urządzeń.